

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

październik 2008

40

Zmartwychwstały Chrystus polecił uczniom, by szli na cały świat i nauczali wszystkie narody. Dlatego obowiązek ewangelizacji spoczywa na każdym uczniu Chrystusa. Pierwszym sposobem ewangelizacji jest „wypełnienie Ewangelią własnego życia”, tak jak to uczyniła Maryja, najdoskonalsza uczennica Chrystusa.

NOWA EWANGELIZACJA

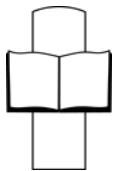
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”. Zapalenie świecy.

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie*; z homilii podczas Mszy św. w Częstochowie, 6.06.1979): „Zgromadziście się tutaj jako uczniowie Chrystusa Pana. Każdy z was stał się Jego uczniem przez chrzest święty [...]. Musicie myśleć o sobie w kategoriach uczniów Chrystusa. Chrystus wciąż ma uczniów, wszyscy jesteśmy Jego uczniami”.

PROWADZĄCY: Termin „nowa ewangelizacja” jest dobrze znany, ale bywa też źle rozumiany, niejasny. Tymczasem chodzi o coś bardzo żywego i praktycznego: naród, który dawno temu przyjął Ewangelię, jeszcze nie żyje nią w pełni – a trzeba, by nią żył. Ojciec Święty Jan Paweł II wołał do Polaków w 1979 r.: „Zbudowaliście kościoły. Wypełnijcie życie swoje Ewangelią!”. Niech Matka Najświętsza, *Gwiazda nowej ewangelizacji*, wyprasza nam łaskę życia według Ewangelii i niesienia jej innym.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. „Usłysz Bożej Matki głos” lub „Weź w swą opiekę”.

JAN PAWEŁ II – NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Mateusza: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 18-20).

PROWADZĄCY: Słowa Pana Jezusa są zawsze aktualne i skierowane także do nas. Ojciec Święty Jan Paweł II przypomina, że Kościół wypełniając swą misję otwiera się na wszystkich ludzi. Czy ja uczestniczę w tej misji Kościoła? W jaki sposób podejmuję odpowiedzialność za ewangelizację świata?

LEKTOR: Z przemówienia do katechetów (Włocławek, 6 czerwca 1991 – *nagranie*): „Usłyszeliśmy przed chwilą słowa ostatniego polecenia, mandatu skierowanego przez Chrystusa do apostołów po wszystkie czasy: «Uczcie wszystkie narody zachowywać wszystko to, co wam przykazałem». Kościół, wypełniając swoją misję, otwie-

ra się na wszystkich ludzi każdego języka i narodu, na dzieci, młodzież i dorosłych. [...] «Uczcie (...) zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata»”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: Z listu apostołowskiego *Novo millennio ineunte*” (NMI 40. 58): „Wielokrotnie w minionych latach przypominałem wezwanie do *nowej ewangelizacji*. Poniawiam je i teraz, pragnąc przede wszystkim wskazać, że musimy na nowo rozniecić w sobie pierwotną gorliwość i pozwolić, aby udzielił się nam zapal apostołowskiego prze-powiadania, jakie wzięło początek z Pięćdziesiątnicy. Powinniśmy wzbudzić w sobie płomiennego ducha św. Pawła, który wołał: «Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii». [...] Kto prawdziwie spotkał Chrystusa nie może zatrzymać Go dla siebie, ale winien Go głosić. [...] Przemierzając drogi świata na początku nowego stulecia, musimy przyspieszyć krok”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać pieśń: „Wiele jest serc” lub „Duchu Święty, przyjdź”.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. beatyfikacyjnej o. Rafała Chylińskiego (Warszawa, 9 czerwca 1991 – *nagranie*): „Chrystus objawił człowiekowi człowieka, objawiając mu Boga, objawiając mu Ojca, bo nie można powiedzieć pełnej prawdy o człowieku, nie pamiętając, że jest on Boskiego pochodzenia, że jest obrazem i podobieństwem Boga samego, że jest przez Boga stworzony, przez Boga-Człowieka odkupiony, że jest stale nawiedzany przez Ducha Prawdy, Ducha Świętego. To jest prawda o człowieku, to jest prawda o człowieku europejskim. I my, my Polacy, tej prawdy o człowieku nie możemy zdradzić! Dlatego też wciąż mówimy o potrzebie nowej ewangelizacji. Po Soborze Watykańskim II zrodziła się ta świadomość i ta potrzeba nowej ewangelizacji starego przecież kontynentu, starych przecież społeczeństw, chrześcijańskich społeczeństw. Jednak nowa ewangelizacja”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. beatyfikacyjnej biskupa Michała Kozala (Warszawa, 14 czerwca 1987 – *nagranie*): „«Kościół cały jest misyjny». Cały i wszędzie! Wy wszyscy, którzy nie podejmujecie posługi na terenach misyjnych – nie zapominać, że nasza własna, polska Ojczyzna wciąż potrzebuje nowej ewangelizacji. Podobnie jak cała chrześcijańska Europa. Po setkach lat – i tysiącletniach – wciąż na nowo! Cała Europa stała się kontynentem nowego wielkiego wyzwania dla Ewangelii. I Polska też. Czyż zresztą może być inaczej, gdy Bóg jest Tym, Kim jest? Gdy jest Ojcem i Synem, i Duchem Świętym. Gdy jest Bogiem, Który jest i Który był, i Który przychodzi. Stale przychodzi. Wciąż na nowo przychodzi. Gdy jest Ojcem, który Syna swojego dał, aby człowiek nie zginął, ale miał życie wieczne. Gdy jest Duchem Prawdy, Parakletem, Darem z wysokości i Tchnieniem uświęcającym całego człowieka. Czy może być inaczej, gdy ten Trójjedyny Bóg jest Miłością? A Miłość jest nieprzemijająca i nieustępliwa. Tobie cześć, chwała, nasz wieczny Panie, po wszystkie czasy... Czasy człowieka na ziemi zostały raz na zawsze ogarnięte miłością Tego, który

do końca umiłował. Wszechświat i człowiek w świecie stale zmierza do końca. Miłość jedna – nie zna końca. Zna tylko pełnię. Ta pełnia jest w Bogu”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

PROWADZĄCY: Przejmująca jest głębia, z jaką przemawia Ojciec Święty, mówiąc o nowej ewangelizacji. Mówi to ktoś, kto naprawdę zbliżył się do Boga i z potrzeby serca czyni wszystko, co może, by i inni znali Go i pokochali. Jakże nam daleko do takiej żarliwości. Rozważając tajemnicę Wniebowstąpienia Pana Jezusa, otworzmy serca na Jego słowa: „Idźcie... uczcie zachowywać wszystko, co wam przykazałem”. Prośmy Matkę Bożą, by pomogła nam usłyszeć także Jego zapewnienie, że jest z nami – „aż do skończenia świata”. Prośmy Ją, byśmy wypełniali swe życie codzienne Ewangelią i nieśli ją innym tak, jak Pan Jezus tego od nas oczekuje. Odmówiwszy dziesiątkę różańca, pomodlimy się wraz z Ojcem Świętym – słowami jego aktu zawierzenia młodzieży Matce Bożej.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. „Zdrowaś Maryja” lub „Nie lękajcie się” albo „Posyłam was na pracę bez nagrody”.

LEKTOR: Akt zawierzenia młodzieży Matce Bożej (Częstochowa, 15 sierpnia 1991 – *nagranie*): „O Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza, Poczyszycielko nasza. Z Synem swoim nas pojednaj, Synowi swojemu nas polecaj, swojemu Synowi nas oddawaj». Naucz nas być obecnymi w Kościele i życiu społecznym. Naucz nas brać odpowiedzialność za losy świata i naszych ziemskich ojczyzn. Matko Mądrości, naucz nas tworzenia takiej kultury i cywilizacji, która opierając się na prawach Bożych, służyłaby człowiekowi. Naucz nas ducha pojednania i przebaczenia. Spraw, byśmy nie uciekali przed nowymi zadaniami. Cała współczesna rzeczywistość czeka na swoją pełną ewangelizację. Pragniemy żyć – każdy na swój sposób, będąc misjonarzami tego dzieła – wspólnie z Chrystusem uświęcać i przemieniać ten świat. Do Syna swego nas prowadź, z Nim nas pojednaj, Jemu nas polecaj. Jemu nas oddawaj... Amen”.

JAN PAWEŁ II – APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Ojciec Święty poucza nas, że nowa ewangelizacja łączy się z misją Kościoła ubogich, co zobowiązuje go do upominania się o poszanowanie praw człowieka. Wsłuchani w słowa Ojca Świętego zastanówmy się, w jaki sposób – choćby przez modlitwę – będą się angażować w misję Kościoła na świecie? Ale także: czy szanują prawa drugiego człowieka, tego, z którym jestem na co dzień?

LEKTOR: Z przemówienia do Konferencji Episkopatu Polski (Częstochowa, 19 czerwca 1983 – *nagranie*): „Człowiek bowiem jest pierwszą i podstawową drogą Kościoła», jak się wyraziłem w encyklice *Redemptor hominis*. «Kościół ubogich» oznacza różne na globie ziemskim zaangażowania na rzecz człowieka, jego duchowych i materialnych potrzeb, jego podstawowych i niezbywalnych praw. Te zaangażowania odpowiadają różnym sytuacjom. W różnych bowiem sytuacjach – o różne potrzeby i różne prawa człowieka chodzi przede wszystkim. W konkretnym wypadku

zaangażowanie Kościoła musi odpowiadać naszej polskiej sytuacji. Zaangażowanie to należy do programu ewangelizacji, jak na ten temat wypowiedział się Paweł VI w wyniku Synodu Biskupów z 1974 roku poprzez adhortację *Evangelii nuntiandi*. Oto jego słowa: «Ewangelizacja nie byłaby pełna, gdyby się nie brało pod uwagę wzajemnego odniesienia, jakie ciągle zachodzi między Ewangelią a konkretnym, osobistym i społecznym życiem człowieka”.

PROWADZĄCY: W gorącej modlitwie prosimy Ducha Świętego o dar otwarcia wszystkich ludzkich serc na Ewangelię. Prośmy też, by nasze pragnienie ewangelizacji świata nie było pustosłowiem, ale zaczynało się od konkretnego świadectwa naszego życia, od pojednania i wzajemnej miłości w naszych rodzinach.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Przyjdź, Duchu Święty, i odnow oblicze ziemi – całej ziemi. Niech ludy umęczone przemocą i wojną zaznają błogosławieństwa pokoju i sprawiedliwości.
- Przyjdź, Duchu Święty, i odnow oblicze ziemi – naszej polskiej ziemi. Niech prawda Ewangelii przeniknie życie polskiego społeczeństwa.
- Przyjdź, Duchu Święty, i odnow oblicze ziemi – odnow nasze rodziny i wspólnoty. Niech światło Ewangelii wskaże nam drogi pojednania i przebaczenia, niech nas nauczy wzajemnej miłości.
- Przyjdź, Duchu Święty, i odnow oblicze ziemi – odnow nasze serca. Niech życie każdego z nas – moje życie – wypełni się Ewangelią.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. „Niechaj z nami będzie Pan”.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwala krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie szybko włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: „Totus Tuus” lub „Barka”.

s. Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji: www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl